

Ben vestits

Dij, 24/11/2016 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Uns versets del capítol 13 de la carta de Pau als Romans els llegim a la segona lectura d'aquest primer diumenge d'Advent (Rm 13, 11-14). El text pertany a la part més avançada de la carta on l'escrit pren un to més pràctic, més exhortatiu, parla de temes ètics, conseqüència de la primera part de la carta en la que ha dit què són els cristians, ara diu el que han de ser.

“Sabem en quin temps vivim” (v.11). Pau no parla aquí d'un temps cronològic, si fos així usaria el terme “chronos”, el temps de que parla és un temps significatiu, per això usa el terme “kairos”. Aquest temps no s'ha d'entendre com el temps de la immediatesa del retorn de Jesús, sinó que el cristià batejat ha adquirit o ha d'adquirir la convicció de que el temps marcat per la presència de la salvació ja s'ha inaugurat. Els escrits apocalíptics parlaven del “dia del Senyor” per designar aquest temps nou i definitiu.

El moment en que es va abraçar la fe (v.11) és el moment del baptisme i, a partir d'aquest moment, la salvació definitiva es va consolidant perquè la fe, proclamada en aquest baptisme, no determina una situació establerta i acabada sinó que enceta un dinamisme que, tot i que es pot aturar, avança.

Per això cal despullar-se de les obres de la fosca. Pau juga amb el simbolisme llum - tenebra, amb el contrast dia - nit, molt present també en l'Escriptura: “Si dones el teu pa als famolencs... la teva llum s'alçarà en la foscor” (Is 58,10). Jesús convida a ser llum del món (Mt 5,14) i, més endavant, en els escrits de Joan es posarà en boca de Jesús: “Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà en les fosques sinó que tindrà la llum de la vida” (Jn 8,12). En la teologia dels escrits essenis de Qumram es diu que els membres de la comunitat són “fills de la llum” que estan en permanent lluita contra els “fills de les tenebres”.

“Revestiu-vos de Jesucrist, el Senyor” (v.14). En llenguatge bíblic el vestit té un simbolisme molt marcat. El vestit fa referència a la persona. El vestit blanc de Jesús transfigurat és indicatiu d'una dimensió de la persona de Jesús, que pels deixebles restava oculta (Mt 17,2). El vestit inadequat de l'invitat al banquet indica que la seva persona no reuneix en el seu interior les condicions que li permeten ser-ne digne (Mt 22,11-14). Revestir-se no vol dir incorporar un afegit (el vestit) sense que en jo profund res canviï. Revestir-se de Crist vol dir que en la persona del que porta el vestit s'ha produït una transformació total del seu jo. Els creients que han rebut el baptisme han estar revestits de Crist, dirà el mateix Pau a la carta als Gàlates (3,27). Revestir-se de Crist és l'equivalent a 1 Corintis a revestir-se d'immortalitat (1 Co 15,53). En tots dos casos es vol dir que el jo del creient ha estat totalment transformat. La manera d'expressar aquesta transformació en els màrtirs de les primeres comunitats cristianes perseguides era usar la imatge dels vestits rentats amb el vermell de la sang (el martiri) que es tornen del color blanc típic dels ésser divins (Ap 7,14).

Vestit de Crist o vestit amb l'armadura de la llum seran equivalents.

Paral·lelament, Pau deixarà clar en que consisteix quedar-se vestit amb la tenebra; amb les orgies i borratxeres Pau fa referència a les pràctiques dutes a terme en els temples pagans, per tant viure en la tenebra es viure segons els criteris de la

societat pagana. Amb això Pau deixa ben clar com entén la dicotomia llum tenebra.

Diumenge 1er d'Advent 27 de Novembre de 2016